

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

6.9.2010

B7-0497/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie praw człowieka w Iranie, w szczególności spraw Sakineh Mohamadi Asztiani i Zahry Bahrami

Frédérique Ries, Marietje Schaake, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle De Sarnez, Alexander Alvaro, Renate Weber, Leonidas Donskis, Niccolò Rinaldi, Sonia Alfano

w imieniu grupy politycznej ALDE

RE\829741PL.doc

PE446.580v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0497/2010

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie praw człowieka w Iranie,
w szczególności spraw Sakineh Mohamadi Asztiani i Zahry Bahrami**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza te dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając TFUE oraz konstytucje państw członkowskich UE,
- uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 6 lipca 2010 r. przez Wysoką Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa Catherine Ashton w sprawie zbliżających się egzekucji w Iranie,
- uwzględniając list otwarty z dnia 7 lipca 2010 r. skierowany do rządu irańskiego w sprawie Sakineh Mohamadi Asztiani, opublikowany przez *The Times* i podpisany m.in. przez przewodniczącego Jerzego Buzka,
- uwzględniając wspólne oświadczenie transatlantyckiego dialogu prawodawców w sprawie praw człowieka w Iranie, wydane w czerwcu 2010 r.,
- uwzględniając przypadek Zahry Bahrami, obywatelki holendersko-irańskiej, przetrzymywanej w odosobnieniu w więzieniu Evin od ponad ośmiu miesięcy,
- uwzględniając przypadek Sakineh Mohamadi Asztiani, skazanej na karę śmierci za rzekome popełnienie cudzołóstwa i oczekującej na wykonanie wyroku od 2006 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Jerzego Buzka z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie skazania siedmiu bahaickich przywódców religijnych w Iranie na karę 20 lat pozbawienia wolności,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2009 r., w którym Parlament ponownie podkreślił swoje zaangażowanie na rzecz ogólnoswiatowego zniesienia kary śmierci,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 września 2009 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. oraz 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR), Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (ICESCR), Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Konwencję o prawach dziecka, których stroną jest Iran,

- uwzględniając konwencję wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych i konsularnych z 1963 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka w Iranie nieustannie się pogarsza,
- B. mając na uwadze, że Parlament Europejski jest szczególnie zaniepokojony sprawą Sakineh Mohamadi Asztiani oraz Zahry Bahrami,
- C. mając na uwadze, że Sakineh Mohamadi Asztiani, obywatelka irańsko-azerska, oczekuje na wykonanie wyroku śmierci w Iranie od 2006 r.,
- D. mając na uwadze, że jej kontrowersyjna sprawa nabrała rozgłosu międzynarodowego w 2010 r., po tym jak została uznana za winną rzekomego popełnienia cudzołóstwa i skazana na karę śmierci przez ukamienowanie,
- E. mając na uwadze, że egzekucje przez ukamienowanie zostały przywrócone w 1979 r. za czasów irańskiej rewolucji islamskiej, uznaje się je za przejaw barbarzyństwa i stanowią one ostatnią istniejącą metodę egzekucji wykorzystującą tortury,
- F. mając na uwadze, że według ekspertów od 1979 r. w następstwie wyroków irańskiego wymiaru sprawiedliwości dokonano egzekucji od 200 do 300 kobiet,
- G. mając na uwadze, że egzekucje przez ukamienowanie są również praktykowane w Nigerii, Sudanie, Somalii, Arabii Saudyjskiej i Afganistanie,
- H. mając na uwadze, że wskutek kampanii prowadzonej przez dwoje dzieci Mohamadi Asztiani wstrzymano jej egzekucję w lipcu 2010 r., lecz nie unieważniono nałożonego na nią wyroku śmierci,
- I. mając na uwadze, że Zahra Bahrami, 45-letnia obywatelka holendersko-irańska została aresztowana podczas protestów w dniu święta Aszury 27 grudnia 2009 r., jest przetrzymywana w odosobnieniu w więzieniu Evin od ponad ośmiu miesięcy oraz jest pozbawiona prawa do odwiedzin,
- J. mając na uwadze, że władze irańskie nie zgodziły się na wsparcie konsularne dla Zahry Bahrami ze strony holenderskich władz, i nie podały żadnych informacji o jej stanie,
- K. mając na uwadze, że obowiązkiem konstytucyjnym państw członkowskich UE jest dbanie o dobro swoich obywateli,
- L. mając na uwadze, że rządy państw członkowskich UE szukają kontaktu ze swoimi obywatelami w zagranicznych więzieniach bez względu na to, jakich przestępstw się dopuścili,
- M. mając na uwadze, że wielu obywateli europejskich ma podwójne, irańskie obywatelstwo,
- N. mając na uwadze, że Iran nie uznaje obywatelstwa europejskiego obok obywatelstwa

irańskiego,

- O. mając na uwadze, że główny zarzut wobec Zahry Bahrami to działalność na szkodę bezpieczeństwa narodowego Iranu; mając na uwadze, że na czas rozprawy nie przyznano jej obrońcy,
- P. mając na uwadze, że w pierwszych miesiącach uwięzienia jej rodzinie nie udzielano żadnych informacji,
- Q. mając na uwadze, że zarówno Sakineh Mohamadi Asztiani, jak i Zahra Bahrami były prawdopodobnie molestowane seksualnie i torturowane fizycznie oraz psychicznie podczas długich przesłuchań; mając na uwadze, że śledczy wywiadu usiłowali zmusić więzione kobiety do składania fałszywych zeznań i udzielania wywiadów telewizyjnych,
- R. mając na uwadze, że nadal powszechne jest łamanie podstawowych praw człowieka poprzez torturowanie więźniów i znęcanie się nad nimi, pozbawianie ich snu, przetrzymywanie w celi izolacyjnej, więzienie w tajnych ośrodkach, traktowanie w okrutny, nieludzki i poniżający sposób, stosowanie przemocy fizycznej, w tym seksualnej, a także bezkarność funkcjonariuszy państwowych,
- S. mając na uwadze, że wyroki na przedstawicieli bahaizmu są szokującym sygnałem i źródłem ogromnego rozczarowania dla wszystkich, którzy mieli nadzieję na poprawę sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie,
- T. mając na uwadze, że istnieją poważne wątpliwości co do uczciwości i przejrzystości postępowania sądowego,
- U. mając na uwadze, że wciąż zaostrzają się brutalne fizyczne, gospodarcze, polityczne, prawne i społeczne represje wobec przeciwników politycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, autorów blogów, nauczycieli, intelektualistów, pracowników naukowych, homoseksualistów, kobiet, studentów, działaczy związkowych oraz osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych i językowych,
- V. mając na uwadze, że wciąż nasila się ograniczanie wolności prasy i słowa, o czym świadczy liczba dokonanych po wyborach aresztowań dziennikarzy i autorów blogów, systematyczne blokowanie Internetu oraz źródeł informacji, zakłócanie transmisji satelitarnych oraz konfiskata paszportów kilku wybitnych irańskich dziennikarzy,
- W. mając na uwadze, że osoby oskarżane o przestępstwa są kojarzone z opozycją polityczną w Iranie, a irański wymiar sprawiedliwości przypisuje członkom opozycji politycznej popełnianie przestępstw, co ma na celu utożsamienie opozycji politycznej ze środowiskiem przestępczym,
- X. mając na uwadze, że ze względu na całkowitą izolację kraju społeczność międzynarodowa nie jest w stanie sprawdzić, czy prawa osób podejrzanych są przestrzegane, procesy sądowe są prowadzone uczciwie i czy zapewniony jest dostęp do pomocy prawnej,
- Y. mając na uwadze, że rząd irański aresztował wielu prawników zajmujących się prawami człowieka, m.in. Nasrina Sotoudeha, Mohameda Aliego Dadkaha, Mohamada Oliayifarda,

Mohamada Seifzadeha i Mohamada Mostafei, który musiał uciekać z kraju, będąc obrońcą Sakineh Asztiani,

- Z. mając na uwadze, że dochodzi do nadużyć przepisów podatkowych, aby uniemożliwić prawnikom zajmującym się prawami człowieka wykonywanie pracy,
1. składa hołd odwadze wszystkich irańskich mężczyzn i kobiet walczących w obronie podstawowych wolności, własnych praw człowieka i zasad demokratycznych oraz pragnących żyć w społeczeństwie wolnym od represji i zastraszania;
  2. wzywa rząd irański do ponownego rozpatrzenia spraw Sakineh Mohamadi Asztiani i Zahry Bahrami, zapewnienia im uczciwego procesu sądowego zgodnie z międzynarodowymi standardami oraz umożliwienia dostępu do pomocy prawnej i wsparcia konsularnego;
  3. wzywa rząd irański do natychmiastowego uchwalenia prawa zakazującego kamienowania i innych form wykonywania kary śmierci, chłosty lub więzienia wobec osób uznanych za winne „cudzołóstwa” lub innych przestępstw, a także do przywrócenia moratorium na egzekucje, zgodnie z apelem zawartym w rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 62/149 i 63/168;
  4. wzywa władze irańskie do usunięcia z prawa i praktyki wszelkich form tortur i innych metod okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania lub karania, a także do stania na straży należytych procedur prawnych i do położenia kresu bezkarności za łamanie praw człowieka;
  5. głęboko ubolewa z powodu braku uczciwych i przejrzystych procesów sądowych oraz wzywa władze irańskie do zapewnienia uczciwych i otwartych procedur odwoławczych;
  6. wzywa przedstawicieli UE i wysoką przedstawiciel do wznowienia dialogu w sprawie praw człowieka z Iranem;
  7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.